

บทส่งท้าย

พระสิริของพระเจ้า ที่ปรากฏ บนพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์

เหตุการณ์ที่พิเศษในการจำแลงพระกายของพระเยซูได้ถูกบันทึกไว้ให้เราในมัทธิว มาระโก และลูกา แต่ไม่ได้อธิบายความหมายไว้ในพระกิตติคุณเหล่านี้ เรื่องราวเกี่ยวกับการจำแลงพระกายต่อไปนี้มาจากมัทธิว ตามด้วยข้อความที่ตัดตอนมาจากเรื่องราวจากลูกา

มัทธิว 17:1-12 ¹ ครั้นล่วงไปได้หกวันแล้ว พระเยซูทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นน้องชายของยากอบขึ้นไปบนภูเขาสูงตามลำพัง ² แล้วพระกายของพระองค์ก็เปลี่ยนไปต่อหน้าพวกเขา และพระพักตร์ของพระองค์ทอแสงเหมือนดวงอาทิตย์ ฉลองพระองค์ก็ขาวเหมือนกับแสงสว่าง ³ ดูเถิด โมเสสและเอลียาห์ก็มาปรากฏตัวกับพวกเขา และพูดคุยกับพระองค์ ⁴ แล้วเปโตรจึงทูลพระเยซูว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า ดิฉันคิดว่าพวกเราอยู่กันที่นี่ ถ้าพระองค์ทรงประสงค์ ข้าพระองค์จะทำเพิงสามหลังที่นี่ สำหรับพระองค์หลังหนึ่ง สำหรับโมเสสหลังหนึ่ง สำหรับเอลียาห์หลังหนึ่ง” ⁵ ขณะที่เปโตรกำลังทูลอยู่นั้น ดูเถิด มีเมฆสุกใสมาปกคลุมพวกเขาไว้ และมีพระสุรเสียงดังมาจากเมฆว่า “ผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา ที่เราพอใจมาก จงเชื่อฟังเขาเถิด” ⁶ เมื่อพวกเขาได้ยินพวกเขาก็ชบหน้าลงถึงดินและตกใจกลัวยิ่งนัก ⁷ แต่พระเยซูได้เสด็จมาใกล้และทรงสัมผัสตัวพวกเขา ตรัสว่า “ลุกขึ้นเถิด อย่ากลัวเลย” ⁸ และเมื่อพวกเขาเงยหน้าขึ้นดูก็ไม่เห็นใคร นอกจากพระเยซู ⁹ เมื่อพวกเขาลงมาจากภูเขา พระเยซูตรัสสั่งพวกเขาว่า “อย่าเล่าสิ่งที่ท่านเห็นนั้นให้ใครฟัง จนกว่าบุตรมนุษย์จะเป็นขึ้นมาจากความตาย” ¹⁰ แล้วพวกเขาทูลถามพระองค์ว่า “แล้วทำไมพวกธรรมาจารย์จึงบอกว่า ‘เอลียาห์จะต้องมาก่อน?’” ¹¹ พระเยซูตรัสตอบว่า “เอลียาห์จะมาจริง และจะทำให้ทุกสิ่งคืนสู่สภาพเดิม ¹² แต่เราบอกพวกท่านว่าเอลียาห์นั้นมาแล้ว และพวกเขาไม่รู้จักท่าน แต่พวกเขาได้ทำกับท่านตามใจชอบ ฉะนั้นบุตรมนุษย์ก็จะต้องทนทุกข์ด้วยน้ำมือของพวกเขาเช่นกัน” (ฉบับ ESV)

ลูกา 9:30-32 ³⁰ และดูเถิด มีชายสองคนสนทนากับพระองค์ คือโมเสสกับเอลียาห์ ³¹ ผู้มาปรากฏกายด้วยสิริ¹ และพูดถึงการจากไปของพระองค์ที่กำลังจะสำเร็จที่กรุงเยรูซาเล็ม ³² ส่วนเปโตรกับคนที่อยู่ด้วยนั้นกำลังวังเหงาหวานอน แต่เมื่อพวกเขาตาสว่างขึ้น เขาก็เห็นพระสิริของพระองค์และเห็นชายสองคนนั้นที่ยืนอยู่กับพระองค์ (ฉบับ ESV)

¹ ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “รัศมี” และ “พระรัศมี” (ผู้แปล)

การจำแลงพระกายของพระเยซูเป็นเหตุการณ์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในอิสราเอล แม้จะมีความคล้ายคลึงกับสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อโมเสสลงมาจากภูเขาซีนายหลังจากที่พบกับพระเจ้า คือที่ใบหน้าของโมเสสทอแสงจ้าจนไม่มีใครสามารถมองหน้าเขาได้ จึงต้องใช้ผ้าคลุมหน้าเขาไว้ (อพยพ 34:29-35) แต่การแสดงพระสิริที่ยิ่งใหญ่กว่าเกิดขึ้นในการจำแลงพระกาย โดยที่พระพักตร์ของพระเยซูทอแสงเหมือนกับดวงอาทิตย์ และฉลองพระองค์ก็เปล่งแสง พระสิริที่ทอแสงผ่านพระเยซูนั้นยิ่งใหญ่กว่าที่ทอแสงผ่านโมเสสบนภูเขาซีนายมากนัก แม้ว่าในทั้งสองกรณีนั้นจะเป็นพระสิริของพระยาห์เวห์ที่ทอแสงออกมาอย่างไม่ต้องสงสัย

พจนานุกรมภาษากรีก-อังกฤษฉบับ BDAG² ภายใต้หัวข้อ *metamorphoō* (ถูกเปลี่ยนรูป) ไม่มีเหตุผลที่ดีและปราศจากพื้นฐานของพระคัมภีร์ในการแสดงความเห็นตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพว่าพระเยซูที่จำแลงพระกายนั้นกำลังแสดงให้เห็นถึงพระสิริของพระองค์เองที่มีอยู่ก่อน ข้อเท็จจริงก็คือว่า “พระสิริ” (*doxa*, ลูกา 9:32) ที่ปรากฏในพระเยซูตอนที่จำแลงพระกายนั้น ไม่ใช่พระสิริของพระองค์ที่อ้างว่ามีอยู่ก่อนแล้ว เช่นเดียวกับ “สิริ” (*doxa*, ข้อ 31) ที่เห็นในโมเสสและเอลียาห์เมื่อพระเยซูทรงจำแลงพระกายนั้นก็ไม่ได้เป็นสิริที่มีอยู่ก่อนแล้ว พระเยซูตรัสซ้ำ ๆ ว่าพระองค์ไม่ได้มีสิ่งใดเลย นอกจากสิ่งที่พระบิดาได้ประทานให้พระองค์ และนี่ก็แน่นอนว่าจะรวมถึงพระสิริของพระเยซู ซึ่งเป็นพระสิริของพระยาห์เวห์ที่ทอแสงผ่านพระองค์ในคำตรัสและการกระทำของพระองค์มาตลอด

หลายปีต่อมา เปโตรผู้เห็นเหตุการณ์การจำแลงพระกายก็กล่าวอย่างชัดเจนว่า พระสิริของพระเยซูเมื่อทรงจำแลงพระกายนั้น “มาจากพระเจ้าพระบิดา”

.... เราเป็นสักขีพยานถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ทรงได้รับพระเกียรติและพระสิริจากพระเจ้าพระบิดา เมื่อมีพระสุรเสียงจากพระสิริอันยิ่งใหญ่มาถึงพระองค์ว่า “ผู้นี้เป็นบุตรของเราที่เรารัก เราพอใจเขามาก” (2 เปโตร 1:16-17 ฉบับ NIV)

ตอนที่พระเยซูทรงจำแลงพระกายนั้น พระสิริของพระยาห์เวห์ได้ทอแสงผ่านโมเสสและเอลียาห์ด้วยโมเสสเป็นผู้ที่พระยาห์เวห์ประทานพระดำรัสของพระองค์เป็นบทบัญญัติ และเอลียาห์เป็นผู้ที่ทำให้คนตายฟื้นขึ้นมา และดังนั้นจึงเผยให้เห็นฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์ที่ทรงเป็นผู้ประทานชีวิต

แม้ว่าพระสิริของพระเจ้าจะทอแสงอย่างเจิดจ้าในพระเยซูมากกว่าในโมเสสและเอลียาห์ เปโตรก็ไม่ได้ทำเพียงเพียงหลังเดียวสำหรับพระเยซูเท่านั้น แต่ทำเพียงสามหลังสำหรับทั้งสามคน แม้ว่าพระเยซูจะเป็นอาจารย์และเป็นผู้นำของเขา แต่ก็ไม่มี “คำสอนแบบเยซูอิสซึม”³ อยู่ในความคิดของ เปโตร! โมเสสในฐานะผู้ให้บทบัญญัติ และเอลียาห์ในฐานะตัวแทนผู้เผยพระวจนะของอิสราเอลก็ได้รับเกียรติเหมือนกับพระเยซูในแง่ที่เสนอจะทำเพียงให้ นี้ไม่ได้เป็นการปฏิเสธว่าพระสิริของพระเจ้าที่ทอแสงผ่านพระเยซูนั้น

² พจนานุกรมภาษากรีก-อังกฤษของพระคัมภีร์ใหม่และวรรณกรรมคริสเตียนอื่น ๆ ในสมัยแรก ๆ โดย Bauer, Danker, Arndt, Gingrich (ผู้แปล)

³ Jesusism หรือ Jesuism คือความเชื่อที่ว่าคำสอนของพระเยซูตามศาสนาของยิวแตกต่างจากคำสอนของเปาโล (ผู้แปล)

ยิ่งใหญ่กว่าที่ทอแสงผ่านอีกสองคน แต่เป็นการปฏิเสธที่พระเยซูจะต้องได้รับยกย่องว่าเป็นเพียงผู้เดียวที่ได้รับความเคารพนับถือจากเหล่าสาวกของพระองค์

พระพักตร์ที่ทอแสงเจิดจ้าของพระเยซูที่เปล่งประกายเหมือนดวงอาทิตย์ด้วยพระสิริของพระเจ้านั้น ทำให้เหล่าสาวกตกตะลึงและหมอบราบกับพื้นอยู่บนภูเขา หากพวกเขาเคยมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการสถิตอยู่ของพระยาห์เวห์ในพระเยซูละก็ ข้อสงสัยเหล่านั้นจะหายไปเมื่อได้เห็นความเจิดจ้าของแสงที่เยี่ยมยอดของพระเจ้า

การจำแลงพระกายไม่ได้เป็นเพียงครั้งเดียว ที่พระพักตร์ของพระเยซูได้ทอแสงเหมือนดวงอาทิตย์ต่อหน้ายอห์น ต่อมาภายหลังในวิวรณ์ พระเยซูได้ทรงปรากฏกับยอห์นในลักษณะที่คล้ายกับการจำแลงพระกายของพระองค์

พระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวงไว้ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มีดาบสองคมที่คมกริบออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และพระพักตร์ของพระองค์เหมือนดั่งดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงเจิดจ้า (วิวรณ์ 1:16 ฉบับ ESV)

ในวิวรณ์ ยอห์นเห็นการสำแดงพระสิริที่คล้ายกันในทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์ด้วยใบหน้าที่เปล่งประกายด้วยแสงที่แรงกล้าของดวงอาทิตย์

แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์อีกองค์หนึ่งลงมาจากฟ้าสวรรค์ มีเมฆทอหุ้ม มีรุ้งบนศีรษะของท่าน และใบหน้าของท่านเหมือนดั่งดวงอาทิตย์ และขาของท่านเหมือนดั่งเสาเพลิง (วิวรณ์ 10:1 ฉบับ ESV)

ไม่มีใครที่อ่านข้อนี้แล้วจะฉกฉวยคิดว่าทูตสวรรค์องค์นี้เป็นพระเจ้าที่เท่าเทียมกับพระเจ้าพระบิดา ดังนั้นจึงไม่มีพื้นฐานทางพระคัมภีร์ที่จะทำให้พระเยซูเป็นพระเจ้า จากการจำแลงพระกายของพระองค์ที่ปรากฏให้เห็น

พระเยซูทรงพาสาวกเพียงแค่สามคนไปกับพระองค์ในการจำแลงพระกาย เหตุใดอีกเก้าคนจึงไม่ได้รวมอยู่ด้วยในการเปิดเผยที่พิเศษนี้ พระกิตติคุณไม่ได้ให้เงื่อนไขอะไรนอกจากข้อเท็จจริงที่ว่า ทั้งสามคนนี้ได้ถูกจัดลำดับให้เป็นสาวกวงในของพระเยซู แต่เราสามารถพิจารณาความเป็นไปได้หนึ่งหรือสองอย่างโดยไม่ต้องมาถึงบทสรุปที่ตันทุ้งแต่อย่างใด

เหตุผลหนึ่งที่เป็นไปได้ก็คือ ยูดาผู้ที่จะทรยศพระเยซูเป็นสาวกหนึ่งในสิบสองคน ดังนั้นหากจะให้อีกสิบเอ็ดคนรวมอยู่ในเหตุการณ์ของการจำแลงพระกาย ก็จะไม่มีความเป็นไปได้ที่สามคนจะเปิดเผยกับคนอื่น ยิ่งกว่านั้น เนื่องจากการจำแลงพระกายเป็นความลับที่พระเยซูทรงสั่งไม่ให้ทั้งสามเปิดเผยกับคนอื่น จึงเป็นที่ชัดเจนว่าไม่ควรจะเปิดเผยความลับนี้กับยูดาสาวกคนที่กำลังจะทรยศพระองค์ เปโตร ยากอบ และยอห์นได้ถูกจัดลำดับให้เป็นสาวกวงในของพระเยซู ดังนั้นในเหตุการณ์ที่สำคัญยิ่งของการจำแลงพระกายนี้ ทั้งสามจึงได้รับอนุญาตให้เห็นเหตุการณ์การเปิดเผยพิเศษเกี่ยวกับพระองค์

แม้ว่าเราจะไม่คำนึงถึงยูดาส แต่ทำไมจึงต้องจำกัดอยู่ที่จำนวนสามคนด้วย? เหตุผลหนึ่งที่เป็นไปได้ก็คือ พระเจ้าจะทรงเปิดเผยกับผู้ที่ทำที่ใจและความคิดซึ่งหาได้ยากแม้แต่ในหมู่ผู้ที่ถูกเลือก นี่คือนี่สิ่งที่บรรดาครูผู้ช่ำชองพระคัมภีร์ซึ่งก็คือพระเจ้า จะต้องมีความรู้ที่ได้มาด้วยตัวเอง ในช่วงที่ทำพันธกิจในการสอนและการเทศนาของผม ผมไม่ค่อยได้เห็นว่าจะมีบางคนที่สามารถเข้าใจความจริงฝ่ายวิญญาณได้เกือบจะทันทีที่ได้ยินได้ฟัง ในขณะที่คนอื่น ๆ ที่ได้ยินความจริงอย่างเดียวกัน ในเวลาเดียวกัน และในที่เดียวกัน ต้องต่อสู้เป็นเวลานานกว่าจะเข้าใจได้หรือไม่เข้าใจเลย จากเรื่องราวของพระกิตติคุณนั้น ดูเหมือนว่าโยฮันจะเข้าใจเรื่องในฝ่ายวิญญาณเป็นพิเศษ สำหรับเปโตรแล้ว แม้ว่าเขาจะซำก้วยโยฮันสักหน่อย แต่ดูเหมือนว่าระดับความเข้าใจในฝ่ายวิญญาณของเขาก็สูงกว่าระดับทั่วไป (เช่น มัทธิว 16:15-17)⁴ สำหรับยากอบนั้น เราดูเรื่องราวของเขาเพียงเล็กน้อยจากเรื่องราวในพระกิตติคุณ แต่การที่เขาถูกรวมอยู่ในวงในบ่งบอกว่า เขาน่าจะอยู่ในระดับเดียวกับเปโตร

เปาโลกล่าวถึง “พระสิริของพระเจ้าที่ปรากฏบนพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์” (2 โครินธ์ 4:6) คำกล่าวที่ลึกซึ้งนี้บอกทุกสิ่งที่ต้องบอกเกี่ยวกับตัวบุคคล ชีวิต และพันธกิจของพระเยซูคริสต์ พระสิริของพระเจ้าที่ปรากฏบนพระพักตร์ของพระเยซูคริสต์ได้สะท้อนให้เห็นอย่างสมบูรณ์ในเหตุการณ์พิเศษของการจำแลงพระกายนี้

อะไรคือ “ความลับ” ของการจำแลงพระกายที่สาวกทั้งสามคนต้องเก็บเงียบไว้ช่วงหนึ่ง? มีการอ้างอิงที่สำคัญเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูว่า “นิมิตซึ่งท่านทั้งหลายเห็นนั้น อย่าเล่าให้ใครฟังจนกว่าบุตรมนุษย์จะเป็นขึ้นมาจากความตาย” (มัทธิว 17:9) และ “บุตรมนุษย์ก็จะต้องทนทุกข์ทรมานด้วยน้ำมือของพวกเขาเช่นกัน” (ข้อ 12) ในลูกา 9:31 โมเสสและเอลียาห์พูดถึง “การจากไป” (ฉบับ NIV) หรือ “ความตาย” (ฉบับ HCSB)⁵ ของพระเยซู

หลายปีต่อมา พระเยซูทรงปรากฏกับโยฮันในวิรุณและตรัสกับเขาว่า “เราได้ตายแล้ว แต่ขณะนี้ เรายังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์” (วิวรณ์ 1:18) ซึ่งเป็นคำอธิบายอย่างชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์ตรัสบนภูเขาคาปาทซอร์นที่ทรงจำแลงพระกาย สารสำคัญคู่กันของการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูประกอบเป็นใจความพื้นฐานของ “ข่าวประเสริฐของพระเจ้า” (มาระโก 1:14; โรม 1:1; 15:16; 1 เธสะโลนิกา 2:2, 8, 9; 1 เปโตร 4:17)⁶ ที่เรียกกันเนื่องจากทางการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูนั้น พระยาห์เวห์ทรงให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์ (2 โครินธ์ 5:19-20)⁷ พระเยซูทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าของพระสิริ (1 โครินธ์ 2:8)⁸ ไม่ใช่เพราะการดำรงอยู่ก่อนของพระองค์ตามที่เชื่อกันโดยทั่วไป แต่

⁴ มัทธิว 16:15-17 แล้วพระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า “แล้วพวกท่านว่าเราเป็นใคร?” ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า “พระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ซีโมนบุตรโยนาห์เอ๋ย ท่านก็เป็นสุข เพราะมนุษย์ไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผยให้ทราบ”

⁵ The Holman Christian Standard Bible

⁶ มาระโก 1:14 “หลังจากโยฮันถูกจับแล้ว พระเยซูเสด็จมายังแคว้นกาลิลี ทรงประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า”

⁷ 2 โครินธ์ 5:19 “คือพระเจ้าทรงให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์โดยพระคริสต์ ไม่ทรงถือโทษในความผิดของพวกเขา และทรงมอบเรื่องราวการคืนดีนี้ให้เราประกาศ”

⁸ 1 โครินธ์ 2:8 “ไม่มีผู้ครอบครองใดในยุคนี้รู้จักพระปัญญานี้ เพราะว่าถ้ารู้จักแล้ว จะไม่เอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของพระสิริที่ทรงกางเขน”

เพราะโดยพระโลหิตของพระองค์ที่กางเขน มวลมนุษย์จึงได้รับการไถ่เพื่อพระเจ้า นั่นเป็นเพราะการเชื่อฟังของพระองค์จนกระทั่งถึงความตายบนกางเขน พระองค์จึงได้รับการยกขึ้นสูงให้รับพระสิริของพระเจ้า

เพราะฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงยกพระองค์ขึ้นสูงสุด
และประทานพระนามเหนือนามทั้งหมดแก่พระองค์
เพื่อว่าเพราะพระนามของพระเยซูนั้น ทุกชีวิตในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก
และใต้พื้นแผ่นดินโลก จะคุกเข่าลงกราบพระองค์
และเพื่อทุกสิ่งจะยอมรับว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าของ
เป็นการถวายพระเกียรติสิริแต่พระเจ้าพระบิดา

— จบ —